

Ga leven

Opwekkingsweek rentmeesterschap 2026
12 – 19 September 2026

MEEWERKENDE REDACTEUREN

ECD Meshack Mbago

ESD Vadim Grinenko

IAD Roberto Herrera

NAD Michael Harpe

NSD NakHyung Kim

SAD Josanan Alves, Jr.

SID Mundia Liywalii

SPD Julian Archer

SSD Francis Amer

SUD Sunderraj Paulmoney

TED David Neal

WAD Paul Sampah

MENA Amir Ghali

IF Ebenezer C. Loriezo, Jr.

CHUM Steve Rose

Oekraïne Konstantin Kampen

TOESTEMMING

De commissie opwekkingsweek rentmeesterschap 2025 verleent toestemming om elk artikel (geen herdruk) te drukken voor gebruik in een plaatselijke gemeente, zoals in een kleine groep, sabbatschool of klaslokaal. De volgende vermelding moet worden opgenomen: Gebruikt met toestemming van Adventist Stewardship Ministries. Copyright © 2025. Voor elk ander gebruik moet schriftelijke toestemming worden verkregen.

NOOT VAN DE REDACTEUR

De artikelen in deze publicatie zijn herzien voor het beoogde publiek en het karakter van Dynamic Steward. Tenzij anders vermeld, zijn alle Schriftcitaten afkomstig uit de Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (NBV21).

VERANTWOORDING

De inhoud of meningen die worden uitgedrukt in of samen met aanbevolen bronnen zijn uitsluitend die van de auteurs en niet noodzakelijk die van de uitgevers van Dynamic Steward. De uitgevers bevelen deze bronnen echter aan vanwege hun rijke bijdrage aan het rentmeesterschapswerk en gaan ervan uit dat lezers hun eigen kritische beoordeling toepassen bij het gebruik ervan.

De opwekkingsweek rentmeesterschap wordt jaarlijks uitgegeven door het departement rentmeesterschap van de Generale Conferentie van zevendedagsadventisten ter voorbereiding op de jaarlijkse Rentmeesterschapssabbat.

Directeur: Marcos F. Bomfim

Adjunct-directeur: Aniel Barbe

Hoofdredactie-assistent: Johnetta B. Flomo

Redacteur Dynamic Steward: Aniel Barbe

Assistent-redacteur: Johnetta B. Flomo

Redactie-assistent: Megan Mason

INHOUD

Dag 1 – Door God gekozen: Een roeping om zijn rentmeester te zijn

Dag 2 – Wanneer uitdagingen te groot lijken

Dag 3 – Vermijd falende strategieën

Dag 4 – Stel jezelf beschikbaar: Investeer in het welzijn van anderen

Dag 5 – De Eigenaar erkennen

Dag 6 – Geloof niet altijd wat anderen over je zeggen

Dag 7 – Ontwikkel je kracht én je karakter

Dag 8 – Gebruik wat in je handen is

Pastor Aniel Barbe is geboren in Mauritius en heeft meer dan dertig jaar ervaring in pastorale bediening. Hij heeft gediend als gemeentepredikant en heeft belangrijke leidinggevende functies vervuld op het gebied van rentmeesterschap, jeugdwerk en kerkelijke administratie binnen de Adventkerk.

Aniel behaalde diverse graden in theologie, godsdienstwetenschappen, psychologie en onderwijs, en promoveerde in leiderschap. Zijn levensdoel is om een toeruster voor overvloedig leven te zijn.

Momenteel is hij Associate Director van Stewardship Ministries bij de Generale Conferentie van de zevendedagsadventisten. Samen met zijn vrouw, Micheline, is hij de trotse ouder van Adam.

Ga leven

Ben je op zoek naar het doel van je leven? Zoek je herstel van emotionele wonden uit het verleden? Wil je je volledige potentieel bereiken, diepe en betekenisvolle relaties opbouwen, en geen genoegen nemen met het minimum in je geestelijk, persoonlijk en professionele leven? Wil je moedig en trouw deelnemen aan Gods missie?

Al deze verlangens kunnen worden samengevat in één diep verlangen: een leven van doorbraak.

De beste strategie om een doorbrekend leven te ervaren is een dagelijkse, persoonlijke ontmoeting met degene wiens missieverklaring luidt:

‘De geest van God, de HEER, rust op mij, want de HEER heeft mij gezalft. Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft Hij mij gezonden, ...’ (Jesaja 61:1).

Voordat je 2027 binnengaat, nodigt de afdeling Rentmeesterschap je uit om je diep te verbinden met de Bron van doorbrekend leven tijdens de opwekkingsweek rentmeesterschap.

Tijdens deze week willen we stilstaan en nadenken over een episode uit het leven van David, de reuzendoder. Geleid en bekrachtigd door de heilige Geest kunnen we praktische lessen in levensbeheer leren die, wanneer we ze toepassen, bijdragen aan zelfbewustzijn, zinvol leven, groei, veerkracht, vrijheid van angst en bovenal een leven waarin God op de eerste plaats staat. Terwijl je verdergaat op deze reis, nodigen wij je uit Gods beloften voor een doorbraak in je leven te omarmen en de dagelijks voorgestelde toewijding aan te nemen voor een getransformeerd leven.

GC, Stewardship Ministries

DAG 1

Door God gekozen: Een roeping om zijn rentmeester te zijn

Wanneer we het verhaal van David aan onze kinderen vertellen, richten we ons meestal op het gedeelte waarin een jonge jongen de reus Goliath verslaat met een slinger. We spreken echter zelden over wat aan deze epische strijd voorafging, en we noemen nauwelijks andere hoofdstukken uit Davids leven – – zoals de momenten waarop hij faalde en zich als een misdadiger gedroeg. Missen we misschien het grotere geheel?

Het verhaal van David begon lang vóór de strijd met Goliath. Een van de opmerkelijke momenten in zijn leven was toen hij door God werd uitgekozen. Als wij verlangen naar een overwinnend leven door geestelijke doorbraken, is het belangrijk stil te staan bij deze cruciale vraag: Hoe kiest God zijn kampioenen? Want als iemand niet wordt uitgekozen om een wedstrijd te lopen, is er geen mogelijkheid om die te winnen! Laten we daarom spreken over Gods keuze.

God maakt de keuze

God zond Samuel, zijn profeet, op een belangrijke missie: ‘Kom, vul je hoorn met olie en ga voor Mij naar Isaï in Betlehem, want een van zijn zonen heb Ik als koning uitgekozen.’ (1 Samuel 16:1). Met zijn hoorn vol olie vertrok hij uit Rama naar Betlehem.

Daar aangekomen leidde God hem naar het huis van Isaï, en Samuel vroeg om diens zonen te zien. Hij bekeek Eliab, de oudste zoon, en dacht: Dit moet hem zijn! Maar God zei: ‘Nee, hem niet!’ Isaï stelde nog zes zonen aan Samuel voor. Geen van hen was de uitverkorene.

Verward vroeg Samuel: ‘Zijn dit alle zonen die u hebt?’ (1 Samuel 16:11). Aarzelend antwoordde Isaï dat er nog één zoon was; de jongste, die de schapen hoedde. Onmiddellijk liet Samuel hem halen. Toen de jonge herder binnenkwam, zei God

tegen Samuel: 'Hem moet je zalven. Hij is het.' (1 Samuel 16:12). Samuel gehoorzaamde en goot olie op Davids hoofd.

David was niet de keuze van zijn vader, zijn broers of zelfs van de profeet Samuel. Hij werd door God zelf gekozen. Hij werd gezalfd, wat betekent dat God hem uitkoos voor een zeer bijzondere taak.

Allen zijn gekozen

Ben jij ooit als laatste gekozen bij een spel, of helemaal niet? Ik wel. Toen ik opgroeide en we tijdens de pauze voetbalteams maakten, mochten de aanvoerders spelers kiezen. Ze kozen een voor een, meestal eerst de beste spelers of hun beste vrienden. Soms bereikten ze het maximumaantal spelers zonder mij te kiezen. Dat maakte me verdrietig, en ik leerde dat het juiste is om iedereen erbij te betrekken wanneer we spelen of plezier maken.

Helaas beperkt de ervaring van buitengesloten worden zich niet tot het schoolplein. Het gebeurt ook in relaties, zelfs met mensen die ons dierbaar zijn. In ons werk kunnen we ons over het hoofd gezien voelen, en soms ervaren we de pijn van volledige uitsluiting.

Het leven leert ons een belangrijke les: alleen dat iemand jou niet kiest, betekent niet dat je slecht of onbekwaam bent, of dat je iets verkeerd hebt gedaan. Vaak zoekt degene die kiest naar bepaalde eigenschappen die jij op dat moment misschien niet hebt; sommige taken vragen specifieke kwaliteiten. Het is ook mogelijk dat iemand jouw geweldige kwaliteiten gewoon niet ziet. In dat geval ligt het probleem niet bij jou, maar bij degene die kiest. Zo haalde Michael Jordan, die algemeen wordt beschouwd als een van de grootste basketballers aller tijden, tijdens zijn tweede jaar op de middelbare school het schoolteam niet, omdat zijn talent niet werd herkend.

Maar zelfs als mensen onze kwaliteiten niet zien, God ziet ze wel. De Bijbel leert dat God ons allen heeft uitgekozen.

Op een dag zei Jezus tegen zijn leerlingen dat zij zijn vrienden waren, en daarna verklaarde Hij: ‘Jullie hebben niet Mij uitgekozen, maar Ik jullie, en Ik heb jullie opgedragen om op weg te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht.’ (Johannes 15:16). Dit betekent dat God ons persoonlijk heeft uitgekozen om op missie te gaan, en Hij belooft goede resultaten. Hoe bemoedigend is het om te weten dat God jou heeft gekozen om in zijn team te zijn!

Drie belangrijke lessen uit Davids verkiezing

Het verhaal van Davids uitverkiezing openbaart drie waarheden over Gods keuze:

1. God kiest voordat je iets hebt gepresteerd

Toen God David koos, had hij nog geen reus verslagen. Hij was slechts een herdersjongen. Maar toen David Gods keuze aanvaardde, zegt de Bijbel dat David werd ‘doordrongen van de geest van de HEER’ (1 Samuel 16:13), en God gaf hem kansen om te leren en te groeien. Hij kiest ons en bereidt ons voor op iets groots.

Het ontvangen van de Geest van de Heer brengt vele zegeningen:

- Je ervaart Gods nabijheid en beseft dat je niet alleen bent in moeilijkheden (Johannes 14:16–17).
- Dit verdrijft angst en maakt je moedig en krachtig (2 Timoteüs 1:7).
- De Geest rust ons toe met talenten en gaven (1 Korintiërs 12:4–11).
- Hij verandert ons tot betere mensen (Romeinen 12:2).
- Uiteindelijk gaan we Jezus, de goddelijke uitverkorene, met anderen delen (Handelingen 1:8).

Enige tijd na zijn zalving werd David parttime muzikant en wapendrager van koning Saul. Er is geen betere plaats om te leren koning te zijn dan in een paleis – en precies daar plaatste God hem. God zal altijd een weg openen zodat jij kunt leren, groeien en voorbereid worden op je levensdoel.

2. God kiest niet op grond van uiterlijk

Gods keuze is geen schoonheidswedstrijd of bodybuildingcompetitie. God herinnerde Samuel eraan: ‘Ga niet af op zijn voorkomen en zijn rijzige gestalte. . . . de mens kijkt naar het uiterlijk, maar de HEER kijkt naar het hart.’ (1 Samuel 16:7).

Mensen denken vaak dat iemand aan bepaalde uiterlijke kenmerken moet voldoen om geschikt te zijn voor een taak. We vormen gemakkelijk stereotypen. Dokters, leraren, predikanten, christenen – zelfs ongelovigen – zouden er volgens onze verwachtingen op een bepaalde manier moeten uitzien. Daardoor diskwalificeren we onszelf en anderen op basis van oppervlakkige criteria.

Ellen White schrijft in haar boek Patriarchen en profeten dat Samuel belangstelling had voor Eliab want hij ‘leek wat betreft postuur en schoonheid meer op Saul dan de andere zonen’ (blz. 583). Maar God liet hem zien dat dit niet de juiste manier van kiezen was.

Geslacht, taal, sociale achtergrond of huidskleur doen er voor God niet toe. Hij houdt van iedereen, en Hij kiest hen die Hem liefhebben voor grote verantwoordelijkheden. Ook als je er niet uitziet als ‘de juiste persoon’, kun jij het toch zijn wanneer God jou heeft gekozen.

3. Gods timing is anders

Hoewel God David koos, werd hij niet meteen koning. Waarschijnlijk begreep David Samuels handeling niet volledig. Hij wist alleen dat God hem had gekozen, en hij ging verder. Hij moest God vertrouwen en vijftien lange jaren geduldig wachten voordat hij koning werd.

Gekozen als Gods rentmeester

Als nakomelingen van Adam en Eva delen wij een kernidentiteit: God heeft ons aangesteld als zijn rentmeesters (Genesis 1:28). Alles vloeit voort uit deze fundamentele waarheid. Het betekent dat God de Eigenaar en Voorziener van alles is, en dat mensen zijn beheerders zijn. Dit is de grootste eer en het grootste voorrecht dat aan een van zijn schepselen is gegeven.

De Eigenaar heeft ook een duidelijke taakomschrijving gegeven die aansluit bij zijn eigen wezen:

- Zoals Hij de Schepper is ... roept Hij ons om ons als schepselen te gedragen.
- Zoals Hij de Voorziener is ... roept Hij ons om afhankelijk van Hem te leven.
- Zoals Hij het Voorbeeld is ... roept Hij ons om zijn vertegenwoordigers te zijn.
- Zoals Hij de Drie-enige God is ... roept Hij ons om relaties prioriteit te geven.
- Zoals Hij de Meester is ... roept Hij ons om een dienende houding aan te nemen.

Helaas is de mensheid bezwiken voor de verzoeking van de vijand, in de gedachte dat wij zelf eigenaar konden worden in plaats van de ware Eigenaar (Genesis 3:5). Daardoor werd satan de overste van deze wereld (Johannes 12:31). Maar door volmaakte gehoorzaamheid werd Jezus de nieuwe Rentmeester,

degene aan wiens voeten de Vader alles heeft onderworpen
(Efeziërs 1:22; 1 Korintiërs 15:27).

Vandaag wil Hij als Verlosser ons vergeven en ons bekrachtigen om vreugdevolle rentmeesters te zijn. Als leden van het menselijk geslacht zijn wij allen gekozen om zijn rentmeesters te zijn. En wij die redding in Jezus hebben ontvangen, aan ons heeft Hij zijn goederen toevertrouwd (Matteüs 25:14). Wij zijn zijn schat. Niemand wordt buitengesloten!

Verdieping

- 1   Waarom denk je dat God David koos in plaats van zijn oudere broers?
- 2   Hoe voel je je bij de gedachte dat God jou heeft gekozen voor iets bijzonders?
- 3   Wat betekent het voor jou om gekozen te zijn als Gods rentmeester?

Gods belofte

Jesaja 61:1

‘De geest van God, de HEER, rust op mij,
want de HEER heeft mij gezalfd.
Om aan armen het goede nieuws te brengen
heeft Hij mij gezonden,
om aan verslagen harten hoop te bieden,
om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken
en aan geketenden hun bevrijding.’

Toewijding

Door Gods genade kies ik ervoor
in mijn dagelijks leven
een trouwe rentmeester te leren zijn.

DAG 2

Wanneer uitdagingen te groot lijken

Heb je ooit heel hard je best gedaan voor iets – zoals het afronden van een project, studeren of werken aan een relatie – maar bleef het overweldigend voelen? Misschien dacht je: Ik doe toch het juiste, waarom is het dan zo moeilijk? Misschien heb je hetzelfde gevoel ervaren terwijl je probeerde te getuigen van je geloof en deel te nemen aan Gods laatste missie. Raad eens? Je bent niet alleen!

David, degene die door God was uitgekozen, wist hoe dat voelde. Hij deed wat juist was: hij gehoorzaamde zijn vader, zorgde goed voor zijn schapen en speelde inspirerende muziek. Maar op een dag veranderde alles. Zijn vader, Isaï, stuurde hem op een eenvoudige boodschap, en plotseling bevond hij zich bij een slagveld, oog in oog met een gigantische uitdaging!

Laten we kijken naar de angstaanjagende uitdaging waarmee David werd geconfronteerd op de dag dat hij een nationale held werd, en dit vergelijken met de uitdaging van zending in onze generatie.

Wat kan dit angstaanjagende moment – de dag dat David een nationale held werd – ons leren over de schijnbaar onmogelijke uitdagingen waarmee wij vandaag in ons leven en in de zending worden geconfronteerd? Laten we er dieper op ingaan en ontdekken hoe een doorbraak mogelijk is, zelfs wanneer uitdagingen te groot lijken om te overwinnen.

De dag waarop David zijn heldendaad verrichtte, werd gekenmerkt door grote uitdagingen. Er kan immers geen held zijn zonder tegenstander. David moest een enorme hindernis overwinnen!

1. De uitdaging was dichtbij

We lezen in 1 Samuel 17:1:

‘De Filistijnen bereidden opnieuw een oorlog voor. Ze verzamelden zich in Socho in Juda en sloegen hun kamp op in Efes-Dammim, tussen Socho en Azeka.’

De Filistijnen, die aan de westelijke grens van Israël woonden, konden de Israëlieten niet uitstaan. Nadat zij een krachtige alliantie hadden gevormd, trokken zij Israël binnen. Ze bevonden zich nu op Israëlitisch grondgebied, klaar om te vechten. Daarvóór waren de Filistijnen ver weg en maakten de Israëlieten zich minder zorgen. Maar nu was het gevaar dichtbij, midden in hun land.

Hoe wij een uitdaging ervaren, hangt vaak af van hoe dichtbij die is. Wanneer iets ver weg is, lijkt het minder ernstig. Soms lachen we er zelfs om of bekritisieren we anderen die moeilijkheden doormaken. Maar wanneer de uitdaging dichtbij komt – een aanhoudend conflict met je echtgenoot, een baas die je pest, een kind met een ernstige ziekte – dan wordt het beangstigend. Het doet pijn, we voelen het diep, en soms huilen we.

De uitdaging van de zending is ook dichtbij – zelfs dichterbij dan ooit. Christenen zijn geroepen om anderen te roepen. Plaatselijk en wereldwijd moeten mensen over Jezus horen. De missie was gisteren relevant en is dat vandaag nog steeds. Vandaag is zij zelfs urgenter dan ooit:

‘Wanneer het onderzoekend oordeel is afgesloten, zal over het lot van allen “ten leven of ten dode” zijn beslist. Kort tijd voordat Christus op de wolken van de hemel verschijnt, zal ook de genadetijd afgelopen zijn’ (Ellen White, De grote strijd, blz. 452).

2. De uitdaging was enorm

Hoe groot was de uitdaging? Die van David ging alle normale proporties te boven. We lezen in 1 Samuel 17:4:

‘Uit de gelederen van de Filistijnen trad een kampvechter naar voren, een zekere Goliat uit Gat, een man van zesenhalf el lang.’

Goliat was meer dan 2,70 meter lang – bijna zo hoog als een basketbalring! Hij was niet alleen lang, hij was reusachtig. Koning Saul en zijn leger waren voorbereid op gewone soldaten, maar nu stonden ze tegenover een reus.

Wij worden allemaal geconfronteerd met gewone problemen: griep, autosleutels kwijt, een lange werkdag. Maar soms krijgen we te maken met ‘reusachtige’ problemen – veel groter dan we gewend zijn. Ze laten je klein voelen, onbekwaam, bang en onzeker over wat je moet doen.

Heb je nagedacht over de omvang van de zending in onze tijd? In postchristelijke samenlevingen hebben veel mensen een diepe afkeer van institutionele religie. In de snelst groeiende regio's van de wereld hangen mensen overtuigingen en wereldbeelden aan die niet in de Bijbel geworteld zijn. In verschillende landen worden het prediken van het evangelie en bekering tot het christendom zelfs bestraft met arrestatie of zwaardere straffen, waaronder de doodstraf.

Met zulke tegenwinden – raken we ontmoedigd? Worden we verleid om het veilig te spelen?

3. De uitdaging ging niet weg

Wanneer we moeilijke tijden doormaken, vragen we vaak hoe lang het zal duren. In 1 Samuel 17:16 lezen we:

‘Ondertussen trad de Filistijn elke ochtend en elke avond naar voren, veertig dagen lang, en dan stelde hij zich op in het dal.’

Goliath verscheen niet één keer. Hij kwam twee keer per dag, veertig dagen lang! Na de eerste dag hoopten de soldaten waarschijnlijk dat hij als een nare droom zou verdwijnen. Maar hij kwam terug – schreeuwend en uitdagend.

Aan het einde van de eerste week was Goliath niet moe en had hij zijn stem niet verloren. Meer dan vijf weken lang zagen ze hem elke ochtend en avond.

Goliath staat symbool voor uitdagingen die blijven hangen. Ze zijn hardnekkig en lijken soms permanent. Gebed en tijd lijken geen oplossing te brengen. Denk aan een chronische ziekte, het verlies van een dierbare, of leven met een partner die worstelt met verslaving. Dag in dag uit worstel je met de harde realiteit.

Het verkondigen en ondersteunen van het evangelie is ook een voortdurende uitdaging. Wat je gisteren deed, kan niet compenseren wat je vandaag nalaat. De Meester verwacht dat zijn dienaren actief bezig zijn wanneer Hij terugkomt (Matteüs 24:46). Tegelijkertijd is het risico op zendingsmoeheid of burn-out zeer reëel.

4. De uitdaging was persoonlijk

Het leger van koning Saul was gekomen om tegen een leger te vechten. Maar Goliath veranderde de regels. In 1 Samuel 17:8 lezen we:

‘In het dal bleef de Filistijn staan en riep het leger van Israël toe: “Waarom zouden jullie optrekken en slag leveren? Ik ben de trots van de Filistijnen, en jullie zijn maar slaven van Saul! Kies iemand uit jullie midden en laat hem hier beneden komen.”’

Goliath wilde dat één persoon naar voren zou stappen. Eén man moest opstaan om de strijd te winnen.

Met steun van velen is het makkelijker om in zending vooruit te gaan. Teamwerk is essentieel. Toch zijn er situaties die een persoonlijke beslissing vereisen. Je kunt niet altijd op anderen vertrouwen om voor jou te beslissen of te handelen.

Wanneer anderen niet het juiste doen, moet jij misschien alleen staan. Dat vraagt moed. Kerkelijke gemeenschappen kunnen lijden onder het ‘verspreiden van verantwoordelijkheid’ – men denkt dat iemand anders wel zal getuigen of dienen. Dat kan leiden tot stilstand in de missie.

Uitdagingen die groei brengen

Soms klagen we dat ons leven en onze zending beter zouden zijn als alles makkelijker verliep. Het verhaal van David herinnert ons eraan dat moeilijke tijden helden vormen.

Wanneer uitdagingen dichtbij zijn, enorm lijken, blijven aanhouden en persoonlijke actie vereisen – wat moeten we dan doen? Opgeven? God de schuld geven?

Hier zijn twee belangrijke lessen:

1. Je kunt overwinnen met Gods hulp

David overwon. De apostel Paulus schreef aan de gelovigen in Korinte:

‘U hebt geen beproevingen te doorstaan die niet voor mensen te dragen zijn. God is trouw en zal niet toestaan dat u boven uw krachten wordt beproefd: Hij geeft u mét de beproeving ook de uitweg, zodat u haar kunt doorstaan.’ (1 Korintiërs 10:13).

Onze liefdevolle hemelse Vader zal nooit toestaan dat een probleem je vernietigt. Hij belooft kracht om elke uitdaging aan te kunnen.

2. Uitdagingen laten je groeien

David kreeg nationale betekenis. De apostel Jakobus schreef:

‘Want u weet: wanneer uw geloof op de proef wordt gesteld, leidt dat tot standvastigheid. Als die standvastigheid ook daadwerkelijk blijkt, zult u volmaakt en volkomen zijn, zonder enige tekortkoming.’ (Jakobus 1:3-4)

We kunnen uitdagingen vergelijken met een fysieke training. Het kan zwaar en pijnlijk zijn, maar je wordt gezonder, sterker en sneller. Uitdagingen maken ons wijzer, moediger en trouwer.

We kunnen sommige ‘reuzen’ niet tegenhouden, maar met Gods hulp kunnen we ze tegemoet treden, overwinnen en groeien.

Worstelt u om in uw drukke agenda tijd te vinden om over Jezus te getuigen? Voelt u zich te verlegen of onvoorbereid? Is de samenleving waarin u leeft onverschillig of vijandig tegenover het evangelie? Uw uitdagingen zijn reëel – maar u kunt toch een uniek verschil maken.

Ellen White doet een oproep tot persoonlijke betrokkenheid in onze tijd:

‘De wereld moet gewaarschuwd worden. Wat doen wij als individuen om het licht voor anderen te brengen? God heeft ieder mens zijn werk gegeven; ieder heeft een taak, en wij kunnen dit werk niet verwaarlozen zonder gevaar voor onze ziel’ (Selected Messages, deel 1, blz. 126).

Hoe zullen wij reageren?

Verdieping

- 1 Welke dingen maken het soms moeilijk om het goede te doen?
- 2 Wat kan ons helpen om vol te houden?
- 3 Deel hoe jij bent gegroeid na een grote uitdaging in je leven.

Gods belofte

Galaten 5:1

‘Christus heeft ons bevrijd opdat wij in vrijheid zouden leven; houd dus stand en laat u niet opnieuw een slavenjuk opleggen.’

Toewijding

Door Gods genade kies ik ervoor om nooit op te geven in het doen van wat juist is, ook wanneer het moeilijk wordt, maar altijd te handelen naar de overtuigingen die God in mijn hart heeft gelegd.

DAG 3

Vermijd falende strategieën

Heb je ooit geprobeerd een Japanse puzzeldoos te openen? Het is een speciale houten doos die alleen opengaat als je de stukjes in de juiste volgorde verschuift. Je kunt hem in alle richtingen draaien, maar als je niet de juiste strategie volgt, kun je urenlang proberen zonder dat de doos opengaat. Uiteindelijk raak je misschien zo ontmoedigd dat je opgeeft nog vóór je het geheim binnenin ontdekt.

De uitdagingen van het leven – en vooral de opdracht waartoe wij in deze generatie geroepen zijn – kunnen net zo aanvoelen als die puzzeldoos. Zonder de juiste aanpak kunnen onze inspanningen vastlopen, waardoor we ontmoedigd raken of zelfs meer schade dan goed veroorzaken.

Hoe voorkomen we dan dat we tijd, energie en middelen verspillen aan strategieën die mislukken?

Vandaag leren we over falende strategieën uit het verhaal van koning Saul en zijn leger, die een reusachtige uitdaging moesten aangaan maar de verkeerde strategieën kozen. Door hun fouten te onderzoeken, kunnen we belangrijke lessen ontdekken om dezelfde valkuilen te vermijden – en doorbraak in ons eigen leven en onze zending te ervaren.

Eerst vertrouwen op het verkeerde

Toen de Filistijnen het gebied van Israël binnenvielen, had koning Saul een plan:

‘Saul riep het leger van Israël op en sloeg zijn kamp op in de Terebintenvallei. Daar stelden ze zich op tegenover de Filistijnen’ (1 Samuel 17:2). Koning Saul deed iets, maar het leverde geen positief resultaat op.

Israël had een leger en een generaal, koning Saul. Ze hadden bevelhebbers, officieren, soldaten, uniformen en ze wisten hoe

ze moesten marcheren. Ze hadden regels, protocollen en strijdstrategieën. Alles leek klaar, maar ondanks dat alles zaten ze vast. Waarom? Saul vertrouwde eerst op de kracht en plannen van zijn leger voordat hij op God vertrouwde. Zelfs de beste organisatie of het beste team is onvoldoende om een persoonlijke reusachtige uitdaging te overwinnen of effectief vooruit te gaan in de zending als God niet de eerste bron van hulp is.

Als gelovige kunnen we deel uitmaken van een liefdevol gezin, een school, een kerkelijke gemeenschap of een vriendengroep. Dat zijn goede en noodzakelijke dingen die je kunnen helpen groeien. Maar wanneer moeilijke problemen op ons pad komen, is het niet wijs om eerst te vertrouwen op mensen of systemen om ons heen.

Vertrouw eerst op God.

Ellen White, Gods profetes voor onze tijd, schreef over dit gevaar voor Gods kinderen:

‘Hij loopt gevaar zijn last op organisaties af te schuiven, in plaats van te vertrouwen op Hem die de bron is van alle kracht’ (Welfare Ministry, blz. 265).

Een van de falende strategieën van koning Saul was dat hij eerst vertrouwde op goede structuren en goede mensen in plaats van op een goede God.

Weglopen voor de uitdaging

Toen de reus Goliat naar het kamp van Israël marcheerde en schreeuwde, hoe reageerden de soldaten van koning Saul? De Bijbel zegt:

‘Bij het zien van Goliat deinsden de Israëlieten van schrik achteruit’ (1 Samuel 17:24).

Uit angst keerden zij hem de rug toe en renden weg.

Soms doen wij hetzelfde wanneer we bang en bezorgd zijn over onze uitdagingen en de mogelijke gevolgen van het onder ogen zien ervan. Hoe gebeurt dat?

Soms stellen we dingen uit die meteen gedaan zouden moeten worden. Wanneer ons gevraagd wordt iets te doen wat we niet leuk vinden, antwoorden we: 'Ik doe het later.' Het is belangrijk te begrijpen dat uitstelgedrag zelden over luiheid gaat; het is vaak een zelfbeschermende reactie die geworteld is in angst om te falen of iets verkeerd te doen.

Een andere veelvoorkomende aanpak is afleiding – spelletjes spelen, tv kijken, internetten of iets anders dat ons helpt even te vergeten wat onze aandacht vraagt. Sommigen grijpen zelfs naar schadelijkere manieren van omgaan met problemen, zoals drugsgebruik, alcohol of zelfmedicatie om aan hun uitdagingen te ontsnappen.

Maar hier is de waarheid: weglopen lost niets op. Uitdagingen verdwijnen niet; vaak worden ze groter en moeilijker. En de volgende keer dat we besluiten ze aan te pakken, zal het veel moeilijker zijn.

Alleen maar praten over de uitdaging

De soldaten renden niet alleen weg, maar praatten ook alleen maar over hun uitdaging. We lezen in 1 Samuel 17:25:

‘Zien jullie die man daar?’ zeiden ze tegen elkaar. ‘Israël honen, daar is het hem om te doen! Wie hem verslaat, zal door de koning met rijkdommen worden overladen. Bovendien krijgt hij de koningsdochter tot vrouw en wordt zijn familie vrijgesteld van schatting en herendienst.’

De soldaten konden de uitdaging duidelijk benoemen: een reus genaamd Goliath. Ze kenden de oplossing: iemand moest opstaan en de reus bestrijden. Ze wisten zelfs wat de beloning zou zijn:

geen belasting en een huwelijk met de dochter van de koning.
Maar ze praatten en praatten zonder enige actie.

Praten over je uitdagingen is goed, maar het is niet genoeg.
Naarmate we opgroeien of meer jaren in Gods kerk doorbrengen,
neemt onze kennis vanzelf toe. We kunnen spreken, schrijven en
discussiëren over allerlei onderwerpen. Maar iets weten is niet
hetzelfde als het doen.

Bijvoorbeeld: een kerklid kan elke week tijdens de sabbatschool
waardevolle bijdragen leveren over het kwartaalthema van
persoonlijke toewijding. Maar die uitgebreide kennis betekent
weinig als diezelfde persoon er door de week niet in slaagt uit
bed te komen om vóór de dagelijkse activiteiten ongestoorde tijd
met God door te brengen.

Gebruik winnende strategieën

Koning Saul en zijn leger reageerden op de reusachtige
uitdaging met verkeerde strategieën: ze vertrouwden op hun
legeropstelling in plaats van op God, ze renden weg in plaats
van de uitdaging onder ogen te zien, en ze praatten zonder iets te
doen. En weet je wat? Veertig dagen lang gebeurde er niets.

Gebruiken wij soms dezelfde strategieën?

Wees voorzichtig! Salomo, de wijze koning, waarschuwde ons:
‘Soms denkt een mens de juiste weg te gaan,
terwijl die eindigt bij de dood’ (Spreuken 14:12).

Het gebruik van de verkeerde strategie verhindert niet alleen dat
we de uitdaging aanpakken, maar kan de situatie zelfs
verergeren.

Hoe vinden we dan de juiste strategie om onze reusachtige
uitdagingen aan te pakken? Waar moeten we beginnen?

Hier is een krachtige waarheid:

‘Zoek liever eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden’ (Matteüs 6:33).

De directe context van deze woorden van Jezus laat zien dat mensen bezorgd waren over hun behoeften. Sommigen maakten zich zorgen over basisbehoeften – onderdak, voedsel, kleding (Matteüs 6:25). Anderen twijfelden aan hun eigen waarde (Matteüs 6:26), terwijl sommigen bang waren voor gebeurtenissen buiten hun controle (Matteüs 6:27). Jezus gaf een tegengif voor deze angsten: zoek eerst Gods koninkrijk. Vertrouw op de koninklijke God, degene die zijn reddende en transformerende gerechtigheid schenkt.

Salomo kwam tot deze conclusie over hoe we door de uitdagingen van het leven moeten navigeren: ‘Want het is de HEER die wijsheid schenkt, zijn woorden bieden kennis en inzicht’ (Spreuken 2:6).

Eenvoudig gezegd: God belooft ons wijs te maken! Hij helpt ons het juiste te beslissen wanneer we onze reusachtige uitdagingen onder ogen zien. Dat is het broodnodige onderscheidingsvermogen in een complexe en verwarrende wereld.

Misschien vraag je je af: Hoe krijg ik toegang tot Gods wijsheid?

De apostel Jakobus schreef: ‘Komt een van u wijsheid tekort? Vraag God erom en Hij, die aan iedereen geeft, zonder voorbehoud en zonder verwijt, zal u wijsheid geven’ (Jakobus 1:5).

Heb je wijsheid nodig? Vraag erom. Wanneer je bidt om wijsheid, antwoordt God.

De apostel Paulus gaf ook uitstekend advies aan de jonge Timoteüs over een zekere bron van wijsheid: ‘Maar jij, blijf bij alles wat je geleerd hebt en met overtuiging hebt aangenomen. Je weet wie je leraren waren en bent van

kindsbeen af vertrouwd met de heilige geschriften, die je wijsheid kunnen geven, zodat je wordt gered door geloof in Christus Jezus' (2 Timotheüs 3:14-15).

Blijf de Bijbel lezen en bestuderen. Hij zal je wijzer maken, zodat je de uitdagingen van het leven aankunt.

Hoewel we over het algemeen de waarde erkennen van een sterk geestelijk leven, bestaande uit gebed en overdenking van de Schrift, wijst een wereldwijde kerkelijke enquête erop dat we helaas op verschillende belangrijke gebieden van geestelijke praktijk tekortschieten:

- 52% houdt dagelijks persoonlijke overdenking
- 65% bidt dagelijks persoonlijk
- 48% leest dagelijks de Bijbel
- 36% bestudeert dagelijks de sabbatschoolles

Is het mogelijk dat Gods volk in deze generatie gevangen zit in de falende strategie van alleen praten over opwekking zonder de geestelijke oefeningen te beoefenen die tot opwekking leiden?

Wees voorzichtig met de strategieën die je gebruikt om je problemen op te lossen; niet alle strategieën zijn juist in Gods ogen! Het veiligste plan is om eerst op God te vertrouwen, je uitdagingen onder ogen te zien en te doen wat juist is. Vergeet niet altijd te bidden en de Bijbel te lezen om wijsheid te ontvangen.

Verdieping

- 1 Welke 'mislukte strategieën' heb jij gebruikt om belangrijke doelen te bereiken?
- 2 Waarom denk je dat we vaak eerst meer proberen te doen in plaats van eerst te bidden?
- 3 Deel een situatie waarin je een doorbraak hebt ervaren nadat je over je uitdagingen had gebeden.

Gods belofte

Romeinen 12:2

‘U moet uzelf niet aanpassen aan deze wereld, maar u veranderen door uw gezindheid te vernieuwen, om zo te ontdekken wat God wil en wat goed, volmaakt en Hem welgevallig is.’

Toewijding

Door Gods genade kies ik ervoor om elke dag ongestoorde tijd apart te zetten voor gebed, Bijbelstudie, het lezen van de Geest der profetie, het bestuderen van de sabbatschoolles en deelname aan gezinswijdingen.

DAG 4

Stel jezelf beschikbaar: Investeer in het welzijn van anderen

Wat komt er in je op wanneer je denkt aan een reuzendoder? Misschien denken we aan een van de superhelden met verbazingwekkende superkrachten. David, Gods uitverkorene, die de reus versloeg, was geen superheld. Hij was een gewone jongeman, net als wij of de persoon die naast ons in de kerk zit.

De Bijbel beschrijft David zo: ‘David was de jongste. Zijn oudste drie broers waren met Saul ten strijde getrokken, maar David ging heen en weer tussen het kamp van Saul en Betlehem, waar hij de kudde van zijn vader hoedde’ (1 Samuel 17:14-15). Hij was een jonge tiener die voor de schapen van zijn vader zorgde. Hij kon geen webben schieten, niet tegen muren opklimmen en had geen bovenmenselijke kracht zoals Spiderman. Hij bezat niet de kracht, snelheid en vechtvaardigheden van Wonder Woman. Evenmin kon hij onzichtbaar worden, voorwerpen teleporteren of beschikken over geavanceerde uitrusting.

Maar hoe werd David, een eenvoudige herder, een reuzendoder en een held? Het was geen toeval of toevallige samenloop van omstandigheden. David ontwikkelde bijzondere karaktereigenschappen.

Wil jij elke dag meer bereiken? Hier is een belangrijke eigenschap van David: hij stelde zich beschikbaar door te investeren in het welzijn van anderen. Laten we nadenken over hoe beschikbaarheid ook in onze eigen levensreis een doorbraak kan brengen.

IK ZAL GAAN

Eens gaf Davids vader hem een eenvoudige opdracht: ‘Op een dag zei Isai tegen zijn zoon David: “Hier heb je een zak geroosterd graan en tien broden. Breng die snel naar je broers in het legerkamp. En deze tien kazen moet je aan hun bevelhebber

geven. Vraag je broers hoe het met ze gaat en neem een levensteken van hen mee terug” (1 Samuel 17:17-18).

Dat was alles – slechts een eenvoudige bezorging en het terugbrengen van nieuws voor zijn vader. Het was een gewone taak voor een jonge jongen. De afstand van Betlehem naar het dal van Ela was ongeveer 24 kilometer naar het zuidwesten. Als hij 's morgens vertrok, had David tegen de avond weer thuis kunnen zijn in Betlehem om rustig te slapen. Maar hij koos ervoor om verder te gaan dan wat van hem verwacht werd.

Toen David in Ela aankwam, zag hij hoe Goliath schreeuwde en het leger van Saul angst aanjoeg. Niemand durfde de reus tegemoet te treden. David toonde een bijzondere eigenschap. Hij ging naar de tent van koning Saul en sprak deze moedige woorden: ‘We hoeven om die Filistijn toch niet de moed te verliezen, heer. Ik zal met hem het gevecht aangaan.’ (1 Samuel 17:32).

Zonder militaire ervaring, zonder harnas of zwaard, riep deze jonge man uit: ‘Ik zal gaan. Ik zal vechten.’ Hij was bereid op te staan! Een van Davids grootste krachten was dat hij zich beschikbaar stelde. Maar waarom deed hij dat?

Hij gaf om anderen

Het was niet Davids verantwoordelijkheid om tegen Goliath te vechten. Hij had de taak van zijn vader uitgevoerd: hij had het voedsel bezorgd en geïnformeerd naar zijn broers. Maar toen hij de wanhopige toestand van Sauls leger zag, liep hij niet weg – hij bood zijn hulp aan.

David was begaan met het welzijn van zijn broers en van anderen. Dat bracht hem ertoe om verder te gaan dan wat nodig was.

Naarmate we ouder worden, leren velen van ons ons vooral op onszelf te richten en ons niet te mengen in zaken van anderen,

zodat we niet als bemoeizuchtig worden gezien. Daardoor kunnen we in onze eigen bubbel blijven en blind worden voor de noden van anderen. Als het met ons goed gaat, als we gelukkig en tevreden zijn, merken we soms niet dat anderen pijn hebben of hulp nodig hebben.

De apostel Paulus keurde deze zelfzuchtige houding af. Hij waarschuwde zijn jonge leerling Timoteüs dat in de laatste dagen de mensen ‘zelfingenomen en arrogant’ zullen zijn (2 Timoteüs 3:2) – zonder zorg of betrokkenheid voor anderen – en hij moedigde hem aan zulke mensen niet na te volgen. Jonge David werd een reuzendoder en nationale held omdat hij gaf om anderen en om hun welzijn.

Bereid iets op te geven

Toen David besloot tegen de reus te vechten, was hij bereid zijn eigen tijd en comfort op te geven. Hij had rustig kunnen terugkeren naar Betlehem, muziek kunnen maken of ontspannen bij zijn schapen. Dat zou een welverdiende rust zijn geweest! In plaats daarvan bleef hij en nam hij een groot risico. Hij stelde zich bloot aan verwonding en zelfs aan de dood om anderen te helpen.

Anderen helpen of het juiste doen betekent vaak dat je iets moet opgeven. We hebben allemaal beperkte middelen, zoals tijd, energie en geld. Wanneer we tijd besteden aan het helpen van iemand anders, hebben we minder tijd voor onszelf. Wanneer we een deel van ons inkomen of spaargeld geven als offergave zodat zendelingen het evangelie kunnen brengen aan mensen die Jezus niet kennen, hebben we minder geld voor onszelf.

Aarzelen we om iets groots te doen omdat we bang zijn voor wat we zouden kunnen verliezen?

We moeten wijs omgaan met onze middelen. Maar wanneer we anderen helpen, geld geven voor Gods missie door tienden en offergaven, of ons leven toewijden aan de dienst van Jezus,

belooft God onze offers te belonen en ons te zegenen (Spreuken 19:17; Maleachi 3:9- 10; Marcus 10:29- 30). Hij vindt altijd een manier om ons meer te geven dan wij eerder hadden.

Het is zoals de jongen die zijn mand met eten aan Jezus gaf. Jezus vermenigvuldigde het voedsel om een grote menigte te voeden, en de jongen had zelfs nog over om mee naar huis te nemen.

Klaar voor iets nieuws

David was bereid iets te doen wat hij nog nooit eerder had gedaan. Hij had nog nooit een reus gezien of bevochten, en hij had ook nog nooit iemand anders dat zien doen. Toch hield dat hem niet tegen. Zelfs toen zijn broer Eliab hem uitlachte en hem naar huis wilde sturen, bleef David bereid om iets nieuws te doen.

We hebben allemaal onze gewoonten waarin we ons het meest comfortabel voelen. Wanneer we een nood zien of gevraagd worden iets te doen, weigeren we dan omdat het nieuw is? Aarzelen we om ons in te zetten omdat we niet precies weten hoe het zal aflopen?

Nieuwe dingen en initiatieven kunnen soms beangstigend zijn, maar dat mag ons er niet van weerhouden het juiste te doen.

De Bijbel zegt dat God ervan houdt om nieuwe en bijzondere dingen te doen:

‘Zie, Ik ga iets nieuws verrichten,
nu ontkiemt het – heb je het nog niet gemerkt?
Ik baan een weg door de woestijn,
maak rivieren in de wildernis’ (Jesaja 43:19).

Hij wil ons graag gebruiken om die nieuwe dingen te doen – als wij ja zeggen. Groei, ontwikkeling en bijzondere prestaties gebeuren bij mensen die bereid zijn iets te proberen wat ze nog nooit eerder hebben gedaan.

De primaire oriëntatie in het leven van een gelovige is: ‘Heb uw naaste lief als uzelf’ (Marcus 12:31). Relatie staat daarmee centraal in onze identiteit.

Jezus laat de hoogste vorm van ware liefde zien: ‘Er is geen grotere liefde dan je leven te geven voor je vrienden’ (Johannes 15:13).

Ook de apostel Johannes benadrukt dezelfde maatstaf: ‘Kinderen, we moeten niet liefhebben met de mond, met woorden, maar waarachtig, met daden’ (1 Johannes 3:18).

In onze relaties met anderen moeten we zeker streven naar het vermijden van schade, onnodige conflicten vermijden en anderen behandelen met vriendelijkheid en respect. Maar om Jezus werkelijk na te volgen en in overeenstemming met zijn Woord te leven, worden we geroepen nog verder te gaan: het goede zoeken voor anderen.

We hebben gezien dat David een reuzendoder werd en een bijzondere band met Israël ontwikkelde omdat hij zich beschikbaar stelde. Beschikbaarheid maakte het buitengewone mogelijk! Zijn beschikbaarheid kwam voort uit zijn oprechte zorg voor anderen, zijn bereidheid om iets op te geven en zijn verlangen iets nieuws te proberen ten bate van anderen.

Vandaag, als Gods volk net als David zegt: ‘Ik zal gaan,’ zal onze invloed veel groter zijn wanneer wij dezelfde onzelfzuchtige geest hebben en altijd het goede voor anderen zoeken.

In welk werkveld we ook dienen, bij elke ontmoeting die we hebben, gaat het niet alleen om taken volbrengen of opdrachten uitvoeren. Het gaat erom waarde toe te voegen aan het leven van mensen. Bouw betekenisvolle relaties op die anderen bemoedigen en versterken.

Dit is zijn goede bedoeling!

VERDIEPING

- 1 Wat betekent het werkelijk om tegen God te zeggen:
'Hier ben ik, zend mij?'
- 2 Hoe werken opoffering, mededogen en moed samen
wanneer wij 'ja' zeggen tegen God?
- 3 Welke kleine stap kun jij deze week zetten om
beschikbaar te zijn voor God en anderen?

Gods Belofte

2 Konrintiërs 5:17

'Daarom ook is iemand die één met Christus is, een nieuwe schepping. Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen.'

Toewijding

Door Gods genade kies ik ervoor elke week tijd vrij te maken om voor God te werken – door het goede nieuws met anderen te delen via Bijbelstudies, deelname aan kleine groepen of daden van dienstbaarheid.

DAG 5

De Eigenaar erkennen

Een paar jaar geleden bezocht ons gezin een prachtig land voor onze vakantie. Onze kleine jongen was enthousiast om nieuwe vrienden te maken en op het strand te spelen. Maar één ding verontrustte hem diep: zwervhonden op bijna elke straathoek. Hij begreep niet waarom honden zonder riem rondliepen, er vies en ondervoed uitzagen en een gevaar vormden voor de omgeving. Verontrust vroeg hij: 'Waar zijn hun baasjes?' Ik probeerde uit te leggen dat deze honden geen eigenaar hebben of door hun eigenaar zijn achtergelaten. Maar het idee van 'geen eigenaar' of 'verlaten door hun eigenaar' vond hij moeilijk te begrijpen. De waarheid is dat de aanwezigheid van een zorgzame eigenaar het verschil maakt – het is wat een zwervhond verandert in een geliefd huisdier.

Een eigenaar maakt echt het verschil. Heb je je ooit afgevraagd hoe David zo moedig kon zijn toen hij tegenover Goliath stond? Hij was nog maar een jonge herdersjongen – waar kwam die moed vandaan? David wist iets heel belangrijks: God is de Eigenaar van alles, en Hij is een zorgzame Eigenaar. De waarheid van Gods eigenaarschap was de bron van zijn vertrouwen en moed.

Ben jij bereid om niet langer als een zwerver te leven, maar te wandelen met het vertrouwen van iemand die gekend, uitgekozen en intens geliefd is?

Wie is de Eigenaar?

Toen David op het slagveld aankwam, hoorde hij Goliath schreeuwen en de Israëlieten bespotten. Hij noemde hen 'slaven van Saul' en 'het leger van Israël' (1 Samuel 17:8, 10). Goliath dacht dat hij koning Saul en het volk Israël uitdaagde. De soldaten dachten dat ook, en zij waren doodsbang: 'Bij het horen van deze woorden stonden Saul en het leger van Israël

verlamd van schrik' (1 Samuel 17:11). Zij waren bang omdat noch koning Saul, noch de soldaten geloofden dat zij konden winnen.

David zag het anders. Toen hij met de soldaten sprak, vroeg hij: 'Wat denkt die onbesneden Filistijn wel, dat hij de gelederen van de levende God durft te beschimpen!' (1 Samuel 17:26). Hij wist dat het niet het leger van Israël was, maar het leger van God. Toen hij met koning Saul sprak, herhaalde hij dit: '[Goliat heeft] de gelederen van de levende God beschimpt!' (1 Samuel 17:36). En toen hij uiteindelijk tegenover Goliat stond, verklaarde hij: 'Ik daag jou uit in de naam van de HEER van de hemelse machten, de God van de gelederen van Israël, die jij hebt beschimpt' (1 Samuel 17:45).

Hij wist wie Goliat werkelijk uitdaagde – God. En omdat God de Eigenaar is van het leger van Israël, zou Hij voor zijn volk strijden.

In tijden van crisis én in tijden van vreugde geloofde David dat God alles bezit. Hij schreef in de openingsregels van een van zijn psalmen:

'Van de HEER is de aarde en alles wat daar leeft,
de wereld en wie haar bewonen,
Hij heeft haar op de zeeën gegrondvest,
op de stromen heeft Hij haar verankerd' (Psalm 24:1-2).

Als Schepper is God de Eigenaar van alles. De apostel Paulus zei ook:

'Weet u niet dat u niet van uzelf bent? U bent gekocht en betaald' (1 Korintiërs 6:19-20).

Dit betekent dat wij, als door God verlost, ook aan Hem toebehoren – ons leven, onze tijd, talenten, geld en alles wat wij hebben.

Zoals in de inleiding vermeld, zijn menselijke eigenaars niet altijd betrouwbaar. Bovendien hebben mensen hun beperkingen en leven zij niet eeuwig. Wanneer zij sterven, gaan hun

bezittingen naar iemand anders. Zij hebben geen controle meer en kunnen niet langer beschermen of zorgen.

In tegenstelling tot menselijke eigenaars sterft God nooit. Hij is de levende God, die voortdurend waakt over wat Hem toebehoort – ook over jou.

Waarom Gods eigenaarschap belangrijk is

David erkende God als de Eigenaar van het leger en van de problemen waarmee zij werden geconfronteerd. Dat gaf hem vertrouwen alles onder ogen te zien.

Toen koning Saul David vroeg hoe hij zo moedig kon zijn, antwoordde hij:

‘De HEER, die me gered heeft uit de klauwen van leeuwen en beren, zal me ook redden uit de handen van deze Filistijn.’ (1 Samuel 17:37).

Omdat hij aan God toebehoorde, wist hij dat God hem zou beschermen en hem de overwinning zou geven.

Zelfs toen Goliath hem probeerde te intimideren door hem uit te schelden en met de dood te bedreigen, deinsde David niet terug. Waarom niet? Hij vertrouwde erop dat God, de ware Eigenaar, zou ingrijpen:

‘Want Hij is degene die de uitslag van de strijd bepaalt en Hij zal jullie aan ons uitleveren.’ (1 Samuel 17:47).

David geloofde dat als God de Eigenaar van de strijd is, Hij ook de strijd zal voeren. De overtuiging van Gods eigenaarschap gaat samen met de zekerheid van zijn tussenkomst. Hij zorgt voor wat van Hem is.

De Bijbel geeft hiervan een prachtig beeld in Zacharia 2:12: ‘Wie aan mijn volk komt, komt aan mijn oogappel!’

Wanneer iets dicht langs je ogen beweegt, knipper je automatisch – dat is een reflex. Op dezelfde manier grijpt God

onmiddellijk in wanneer wij in gevaar zijn, alsof het zijn reflex is, omdat wij zijn oogappel zijn. Wij zijn zijn kostbaar bezit.

Wij zijn geen eigenaars, maar rentmeesters

Als God alles bezit, wat zijn wij dan? Volgens de Bijbel zijn wij rentmeesters van God. Dat betekent dat wij beheerders zijn – mensen die zorgen voor wat aan iemand anders toebehoort.

Het begon al in de hof van Eden:

‘De HEER God bracht de mens dus in de tuin van Eden, om die te bewerken en erover te waken’ (Genesis 2:15).

God vroeg Adam en Eva om voor zijn schepping te zorgen. De schrijver van de Hebreeënbrief zegt: ‘alles hebt U aan hem onderworpen’ (Hebreeën 2:8). God geeft ons tijd, geld, talenten, ons lichaam en alles wat wij hebben – niet om het te bezitten, maar om het goed te beheren voor Hem.

Goede rentmeesters doen drie dingen:

1. Zij herinneren zich de gever

De Bijbel roept ons op:

‘U moet beseffen dat het de HEER, uw God, is die u in staat stelt om die welvaart te verwerven’ (Deuteronomium 8:18).

Sommige handelingen helpen ons de Eigenaar te herinneren. Wanneer wij de sabbat houden, herinneren wij ons de Schepper en dat tijd aan God toebehoort. Wanneer wij tienden (10% van ons inkomen) en gaven teruggeven, erkennen wij dat God in onze dagelijkse behoeften voorziet.

Ellen White noemt geven een geheugensteun van God voor zijn kinderen:

‘Tienden en gaven voor God zijn een erkenning van zijn recht op ons door de schepping, en ook van zijn recht door de

verlossing ... Zij moeten ons voortdurend de aanspraak van de verlossing voor ogen houden' (Testimonies for the Church, deel 6, blz. 479).

Elke keer dat wij tienden teruggeven en gaven geven, zenden wij als het ware een signaal naar ons brein dat God de ware Eigenaar is die voorziet en zorgt.

2. Zij zijn trouw

'Van iemand die deze taak vervult, wordt verlangd dat hij betrouwbaar is' (1 Korintiërs 4:2).

Rentmeesters maken niet hun eigen regels; zij volgen de instructies van de Eigenaar. De Bijbel leert dat één tiende aan God toebehoort. Het principe van tienden gaat niet over een willekeurig bedrag, maar over 10% van alles wat wij ontvangen, zoals Abram:

'Abram gaf aan Melchisedek een tiende van wat hij had heroverd' (Genesis 14:20).

Wanneer wij tienden geven, verklaren wij dat God de ware Eigenaar is van alles wat wij ontvangen hebben. Het erkennen van God als Gever bevordert dankbaarheid, vrijgevigheid en een hart dat goed wil doen. In een wereld vol onzekerheid brengt tienden vrede – er is een God die voorziet, zelfs in onze kleinste behoeften.

3. Zij dienen en zegenen anderen

'God heeft de macht u te overstelpen met al zijn gaven, zodat u altijd en in alle opzichten voldoende voor uzelf hebt en ook nog ruimschoots kunt bijdragen aan allerlei goed werk' (2 Korintiërs 9:8).

Rentmeesters zoeken manieren om anderen te zegenen. De grootste zegen die wij kunnen brengen, is het goede nieuws van redding toegankelijk maken voor iedereen.

In Lucas 8:3 lezen we dat sommige vrouwen Jezus en zijn leerlingen ondersteunden ‘uit eigen middelen.’ Gods plan is dat degenen die hun leven volledig wijden aan de bediening ondersteund worden door de tienden van zijn volk (Numeri 18:21-32).

Tienden teruggeven gaat niet om het in stand houden van een instelling, maar om dienen en zegenen.

Toen de soldaten van Saul God niet als de ware Eigenaar zagen, werden zij bang. Wanneer wij doen alsof wij alles bezitten en alles moeten controleren, worden wij angstig en gestrest. Maar wanneer wij erkennen dat God alles bezit, leven wij in vrede en moed – zoals David.

Wij zijn geen eigenaars – wij zijn rentmeesters. Laat God God zijn. Onze strijd behoort aan de HEER. Regelmatig tienden geven helpt ons deze essentiële waarheid over Gods eigenaarschap en onze identiteit te verinnerlijken.

VERDIEPING

- 1 Wat hielp David om zo vol vertrouwen te zijn terwijl iedereen bang was?
- 2 Hoe voelt het om te weten dat jij ‘de oogappel van God’ bent?
- 3 Hoe heeft jouw deelname aan het geven van tienden jouw overtuiging versterkt dat God de Eigenaar is van jouw leven?

Gods Belofte

2 Korintiërs 10:4

‘De wapens waarmee wij ten strijde trekken zijn niet de wapens van deze wereld; ze zijn zo krachtig dat ze bolwerken kunnen slechten voor God.’

Toewijding

Door Gods genade kies ik ervoor trouw de tiende van de HEER terug te geven, wat gelijk is aan 10 procent van mijn inkomen en extra's.

DAG 6

Geloof niet altijd wat anderen over je zeggen

Er was eens een baby-arend die werd grootgebracht in een kippenhok. Ze leek helemaal niet op de andere kuikens en vroeg haar moederkip vaak waarom ze er anders uitzag dan haar broertjes en zusjes. De moederkip probeerde haar te troosten en zei: ‘Het spijt me dat je er anders uit ziet dan de andere kuikens, maar dat verandert niets aan het feit dat jij nog steeds mijn kuiken bent.’ En zij geloofde de kip, denkend dat ze gewoon een vreemd uitziende kip was.

Elke dag, rond het middaguur, vloog er een prachtige arend hoog in de lucht boven het hok. Alle kleine kuikens renden bang weg om zich te verstoppen, maar het vreemde kuiken bleef achter en keek vol bewondering omhoog. Ze fluisterde tegen zichzelf: ‘Kon ik maar een arend zijn ... maar ik ben gewoon het vreemdste kleine kuiken.’ Wat ze echter niet wist, was dat zij óók een arend was! Ze wist het alleen niet – omdat ze geloofde wat anderen haar vertelden.

En nu de vraag: Welk verhaal geloof jij over jezelf?

Weet je dat wat je over jezelf gelooft, bepaalt wat je zult bereiken?

Het verhaal van David herinnert ons eraan dat een doorbraak in je leven begint wanneer je stopt anderen jouw verhaal te laten schrijven. Hij vertrouwde niet altijd op wat anderen over hem zeiden. Laten we ontdekken hoe we kunnen stoppen met ons door anderen te laten definiëren en beginnen te leven volgens het verhaal dat God voor ons heeft geschreven.

Wees voorzichtig met de beoordelingen van anderen

Op verschillende momenten vertelden mensen – onder wie zijn broer, koning Saul en Goliath – David dat hij niet tegen de reus kon vechten en daar niet geschikt voor was! Maar hij luisterde niet naar hen.

Zijn broer

De eerste die op David neerkeek was zijn oudste broer, Eliab, naar wie hij waarschijnlijk opkeek en van wie hij goedkeuring verlangde. Toen David interesse toonde in wat er gebeurde en mogelijk tegen Goliath wilde vechten, werd Eliab boos. De Bijbel zegt: ‘Toen Davids oudste broer Eliab hem met de soldaten hoorde praten, viel hij woedend uit’ (1 Samuel 17:28). Eliab trok Davids goede bedoelingen in twijfel en beschuldigde hem ervan zijn werk als herder te verwaarlozen. Hij noemde David trots en brutaal (1 Samuel 17:28). Geen enkel woord van bemoediging! Dat moet pijn hebben gedaan, zeker omdat het van zijn eigen familie kwam.

De koning

De tweede die op David neerkeek was koning Saul. Toen David hem vertelde dat hij tegen Goliath wilde vechten, verwachtte hij waarschijnlijk lof, aanmoediging en bevestiging van de koning. Maar wat hij hoorde was heel anders: ‘Maar je kunt hem toch onmogelijk aan,’ wierp Saul tegen. ‘Jij bent nog maar een jongen en hij is al van jongs af aan gewend om te vechten.’ (1 Samuel 17:33). Koning Saul trok Davids capaciteiten en ervaring in twijfel. Hij vergeleek hem met Goliath en concludeerde dat hij slechts een jongen was. Als David de koning had geloofd, was hij daar ter plekke omgedraaid en teruggekeerd naar Betlehem in plaats van naar het slagveld. Maar dat deed hij niet. Heb jij ooit te maken gehad met iemand met gezag – zoals een leraar, een Pathfinder-leider of een predikant – die jouw potentieel leek te negeren? Heb je volgehouden in wat je wist dat God je had opgedragen te doen?

Goliath zelf

De derde die David bespootte was Goliath. Hij lachte toen hij David zag en nam hem niet serieus: ‘Hij nam David, een knappe

jongen met rossig haar, geringschattend op' (1 Samuel 17:42). Hij maakte duidelijk dat hij op David neerkeek: 'Je ziet er niet uit als een reuzenvechter, en dat ben je zeker ook niet!' Maar David wist dat hij door God was uitgekozen en was ervan overtuigd dat God hem riep om iets te doen.

Hoe mensen naar ons kijken, laat zien hoeveel ze geloven in ons vermogen. Wanneer ze ons negeren of weinig aandacht schenken aan wat wij zeggen, geeft dat het gevoel dat we voor hen niet belangrijk zijn. Geven wij ons goede plan dan op? Voor David waren de meningen van mensen altijd van ondergeschikt belang. Hij begreep dat zijn waarde niet afnam door het onvermogen van iemand anders om zijn waarde te zien.

Hoe zie jij jezelf?

Soms is het grootste probleem niet wat anderen over je zeggen – maar wat wij over onszelf zeggen. Laten we kijken naar twee grote fouten die we vaak maken:

1. Onszelf vergelijken met anderen

Vaak vergelijken we onszelf met anderen om te meten hoeveel beter of minder getalenteerd we zijn. Dan realiseren we ons al snel dat we allemaal verschillend zijn. Wanneer we zien dat we niet dezelfde kwaliteiten, vaardigheden of talenten hebben als anderen, denken we dat we niet begaafd zijn. Maar dat is niet waar! God heeft iedereen iets anders gegeven – maar allemaal waardevol: 'Er zijn verschillende gaven, maar er is één Geest' (1 Korintiërs 12:4). Sommigen zijn goed in zingen, anderen in schrijven, sommigen in spreken en anderen in het oplossen van wiskundige problemen. Werk samen met anderen en je kunt geweldige dingen bereiken.

2. Alleen naar het verleden kijken

Sommige mensen beoordelen wat ze kunnen door te kijken naar wat ze in het verleden hebben gedaan of nu doen. Wanneer ze

hun mislukkingen, fouten, lage cijfers of slechte prestaties zien, concluderen ze dat hun toekomst niet anders kan zijn. Maar dat is niet waar!

De Bijbel leert ons dat onze toekomst niet gedoemd is vanwege ons verleden. God heeft een goed plan voor ons. Hij zorgt zelfs voor onze teleurstellingen uit het verleden: 'Hij geneest wie gebroken zijn en verzorgt hun diepe wonden' (Psalm 147:3).

De profeet Jesaja beschrijft wat vaak in ons persoonlijke leven gebeurt: 'Jongens worden moe en raken uitgeput, zelfs jonge mannen struikelen' (Jesaja 40:30). We maken allemaal moeilijke tijden en fouten mee. Zelfs wanneer we fouten maken of falen, geeft God ons een tweede kans. Hij zei: 'maar wie hoopt op de HEER krijgt nieuwe kracht: hij slaat zijn vleugels uit als een adelaar, hij loopt, maar wordt niet moe, hij rent, maar raakt niet uitgeput' (Jesaja 40:31). Onze toekomst hoeft geen herhaling van ons verleden te zijn. Niemand hoeft vast te blijven zitten. Verandering is mogelijk: 'Maar wie hoopt op de HEER krijgt nieuwe kracht' (Jesaja 40:31).

De sabbat – een herinnering aan onze persoonlijke waarde

De sabbat is een gedenkteken van de scheppingsweek. Hij herinnert ons eraan dat het universum, inclusief de mens, niet het resultaat is van een langzame evolutie of toevallige mutatie. God sprak, en het was er. Hij vormde de mens uit stof en blies levensadem in zijn neusgaten, en de mens werd een levend wezen. Dat vieren wij elke sabbat.

Abraham Joshua Heschel schrijft in zijn boek *The Sabbath*: 'De schepping is de taal van God. Tijd is zijn lied, en de dingen in de ruimte zijn de medeklinkers in dat lied. Tijd heiligen is de klinkers in harmonie met Hem zingen.'

De wekelijkse viering van de sabbat creëert een ritme in ons denken, waardoor we gemakkelijker onze intrinsieke waarde en goddelijke oorsprong onthouden.

In de wereld van vandaag wordt persoonlijke waarde vaak gemeten aan productiviteit en prestaties. Studenten worden beoordeeld op de kwaliteit van hun werkstukken en professionals op hun deskundigheid en resultaten. Fouten, tekortkomingen en zwakke punten voelen vaak als opnames van onze 'waardestatistiek'. Daarom laat een week vol misstappen en mislukkingen ons vaak somber en ontmoedigd achter.

Iedereen heeft bevrijding nodig van de tirannie van productiviteit en prestatie. We zijn allemaal feilbaar. De sabbat, het hoogtepunt van de scheppingsweek, herinnert ons eraan dat onze uiteindelijke waarde niet wordt bepaald door wat we wel of niet bereiken, maar door wie wij zijn als geschapen wezens die bij God horen.

De sabbat viert ook Gods verlossende daden, de God die bevrijdt uit slavernij (Deuteronomium 5:15). Op deze dag herstelt Hij wat gebroken is en vult Hij aan wat leeg is. De sabbat is de wekelijkse tijd die apart gezet is om de belofte van Jezus te ervaren: 'Kom allen bij Mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, Ik zal jullie rust geven' (Matteüs 11:28).

Laten we onze sabbatviering niet beperken tot alleen de eredienst op sabbatmorgen. God weet dat we de volle 24 uur nodig hebben om echt opgeladen te worden – van zonsondergang tot zonsondergang. De oproep van de apostel Paulus verdient onze aandacht als we verlangen naar het welzijn dat God voor ons heeft ontworpen: 'Laten we dus alles op alles zetten om die rust binnen te gaan' (Hebreeën 4:11).

David, de reuzendoder, liet zich niet tegenhouden door menselijke meningen. Hij vertrouwde op Gods roeping, kracht en zorg, en zette een stap in geloof. Hij versloeg Goliath!

Ellen White, Gods boodschapper voor onze tijd, schreef: 'De Heer is teleurgesteld wanneer zijn volk een lage dunk van zichzelf heeft. Hij verlangt dat zijn uitverkoren erfdeel zichzelf

waardeert overeenkomstig de prijs die Hij voor hen heeft betaald' (Christian Service, blz. 262).

De sabbat is het gedenkteken in de tijd, de goddelijke herinnering aan onze grote waarde.

Wij zijn 'ontzaglijk en wonderbaarlijk' gemaakt (Psalm 139:14), en Jezus betaalde de hoogste prijs – zijn leven – om jou te redden. Dus de volgende keer dat iemand iets kwetsends zegt, je uitscheldt of je het gevoel geeft dat je een 'vreemd kuiken' bent, onthoud: jij bent een arend. Vlieg hoog.

Verdieping

- 1 Is jou ooit verteld dat je iets niet kon doen vanwege je leeftijd, grootte of fouten uit het verleden?
- 2 Waarom geloofde David niet wat zijn broer, koning Saul of Goliath over hem zeiden?
- 3 Hoe heeft het houden van de sabbat jou geholpen om je werkelijke waarde te herinneren?

Gods belofte

Filippenzen 4:13

'Ik ben tegen alles bestand door Hem die mij kracht geeft.'

Toewijding

Door Gods genade kies ik ervoor de sabbat te houden door mij er gedurende de week op voor te bereiden, de grenzen ervan te respecteren en mij bezig te houden met activiteiten en gedachten die in overeenstemming zijn met het doel ervan.

DAG 7

Ontwikkel je kracht én je karakter

Heb je er ooit van gedroomd een groot moment binnen te stappen – om dan, wanneer het eindelijk zover is, te ontdekken dat je er eigenlijk nog niet helemaal klaar voor bent?

Tijdens een kampioenschap atletiek op een middelbare school ontbrak er bij een meisjes 4x400 meter estafetteteam één loopster. De coach wist niet wat hij moest doen. Daarom wendde hij zich tot het publiek van leerlingen en vroeg om een vrijwilliger.

Toen stapte er onverwachts een meisje moedig naar voren en zei dat zij wel wilde lopen. Ze had nog nooit voor een wedstrijd getraind, maar het was altijd haar droom geweest om aan een echte atletiekwedstrijd deel te nemen. Omdat er geen andere optie was, liet de coach haar bij het team aansluiten.

Ze begon sterk, vol energie, en liep haar eerste meters zelfverzekerd. Maar al snel raakte ze uitgeput en stortte ze neer. Ze kon haar deel van de race niet voltooien. Ze had niet getraind, en haar lichaam was er niet klaar voor.

Laten we kijken hoe David zich buiten het slagveld voorbereidde – hoe hij zijn kracht en karakter opbouwde lang voordat zijn grote moment aanbrak. Uit Davids ervaring leren we dat voorbereiding plaatsvindt in de schaduw. Zonder training kunnen we de doorbraak missen die God voor ons heeft. Zou jij dat risico nemen?

Groeien in kracht

Wanneer je je David voorstelt die tegen Goliath vecht, welk beeld komt dan in je op?

Zie je hem als een zwakke, tengere jongen die angstig tegenover de reus staat?

Nee. Dat klopt niet! David was jong, ja, maar hij had grote lichamelijke kracht en uithoudingsvermogen opgebouwd.

In 1 Samuel 17:17-18 lezen we:

‘Op een dag zei Isaï tegen zijn zoon David: ‘Hier heb je een zak geroosterd graan en tien broden. Breng die snel naar je broers in het legerkamp. En deze tien kazen moet je aan hun bevelhebber geven. Vraag je broers hoe het met ze gaat en neem een levensteken van hen mee terug.’

Het was een eenvoudige opdracht, maar geen gemakkelijke. Wat David moest dragen – geroosterd koren, broden en kaas – woog ongeveer 13–18 kilo. Dat is te vergelijken met een volle waterkan van bijna 20 liter! Velen, ook tieners, kunnen zo’n gewicht wel optillen, maar David moest het meer dan 24 kilometer dragen. Dat is meer dan een halve marathon! En zijn vader Isaï zei uitdrukkelijk dat hij moest rennen naar het slagveld. Isaï wist dat zijn zoon de kracht en het uithoudingsvermogen had voor deze taak.

Later, toen Goliath op hem afkwam, ‘toen de Filistijn aanstalten maakte om David aan te vallen, was David hem te snel af. Hij rende hem tegemoet’ (1 Samuel 17:48). Hij was snel! Davids snelle beweging maakte het voor Goliath moeilijk het aankomende schot van de slinger te ontwijken.

David was in uitstekende lichamelijke conditie. Zulke fitheid ontstaat niet van de ene op de andere dag of pas op de dag van de strijd. Het kostte hem tijd, volharding en discipline – door hard werk, lichaamsbeweging, gezonde keuzes en het vermijden van alles wat zijn lichaam kon verzwakken.

Wij hebben ons lichaam nodig om zowel grote als kleine taken te volbrengen. We hoeven geen reuzen te zijn, maar onze fysieke conditie helpt ons werkelijk om veel voor God te doen. Ellen White, Gods boodschapper voor onze tijd, herinnert ons eraan:

‘Kracht is een talent en moet gebruikt worden om God te verheerlijken. Ons lichaam behoort Hem toe. Hij heeft de prijs van de verlossing betaald voor zowel het lichaam als de ziel. ... Wij kunnen God beter dienen in de kracht van gezondheid dan in de verlamming van ziekte; daarom moeten wij met God samenwerken in de zorg voor ons lichaam’ (Counsels on Stewardship, blz. 115).

God geeft om hoe wij met ons lichaam omgaan. Het bepaalt in grote mate hoe wij Gods opdracht vervullen.

Welke goede gewoonten kun jij vandaag beginnen, en welke moet je stoppen om sterk te blijven?

Groeien in geloof

David ontwikkelde niet alleen sterke spieren – hij groeide ook in karakter en geloof. Voordat hij tegen Goliath vocht, had hij al andere uitdagingen overwonnen.

David zei tegen koning Saul:

‘Ik heb altijd de kudde van mijn vader gehoed,’ antwoordde David. ‘Wanneer er een leeuw of een beer kwam om een schaap of een geit uit de kudde te roven, ging ik erachteraan, overmeesterde hem en redde het dier uit zijn muil. En als hij me wilde aanvallen greep ik hem bij zijn keel en sloeg ik hem dood’ (1 Samuel 17:34-35).

David had verantwoordelijkheid en moed ontwikkeld in zijn werk als herder. Hij vluchtte niet voor gevaar en was bereid zijn leven te riskeren om zijn schapen te beschermen. Deze eigenschappen hielpen hem later om moedig tegenover Goliath te staan. Zijn ervaring bevestigt deze woorden:

‘Door trouw te zijn in het minste, verkrijgen zij kracht om trouw te zijn in grotere zaken’ (From Eternity Past, blz. 148).

Het belangrijkste is dat David leerde God te vertrouwen:

‘De HEER, die me gered heeft uit de klauwen van leeuwen en beren, zal me ook redden uit de handen van deze Filistijn.’ (1 Samuel 17:37).

Telkens wanneer David zijn schapen moest beschermen, riep hij tot God. En elke keer dat God ingreep, groeide zijn geloof. Toen hij op het slagveld aankwam, wist hij al dat hij met God alles aankon. Geloof is als een spier – hoe meer je die oefent in het dagelijks leven, hoe sterker hij wordt.

De lichamelijke dimensie van het leven wordt in onze moderne samenleving steeds meer verwaarloosd. Vóór het tijdperk van mechanisatie waren de meeste taken afhankelijk van spierkracht. Mechanisatie veranderde het productieproces ingrijpend en verminderde onze afhankelijkheid van fysieke kracht. Het is tegenwoordig geen vreemde gedachte meer om over een fysiek zwakke houthakker te spreken!

Vandaag leven we volledig in het digitale tijdperk, zowel op het werk als in onze vrije tijd. Deze verbazingwekkende uitvindingen kunnen de indruk wekken dat de enige fysieke vaardigheid die nodig is voor succes en ontspanning het snel bewegen van onze vingers over een toetsenbord is. Zelfs dat raakt verouderd nu spraakherkenning steeds populairder wordt!

In deze context komen we misschien in de verleiding onze lichamelijke gezondheid te verwaarlozen.

Ellen White gaf relevant advies in een brief aan Edith Andrews, de dochter van zendeling John Nevin Andrews. Ze benadrukt het belang van lichaamsbeweging, vooral voor mensen met een zittende levensstijl:

‘Lichaamsbeweging is onmisbaar voor de gezondheid van ieder orgaan. Als één groep spieren wordt gebruikt ten koste van andere, werkt het levende mechanisme niet verstandig. ... De zenuwen winnen of verliezen kracht naargelang de manier waarop ze worden behandeld. Als ze te lang en te zwaar belast worden, raken ze overwerkt en verzwakt. Als ze op de juiste manier gebruikt worden, winnen ze aan kracht.

Om gezondheid te hebben, moet er evenwicht in activiteit zijn. De geest moet hiermee in harmonie zijn, anders worden de voordelen niet gerealiseerd. Als lichamelijke oefening als een last wordt beschouwd en de geest geen belangstelling toont voor het oefenen van de verschillende delen van het lichaam, dan worden de spieren niet op de juiste manier ontwikkeld. ... Wanneer hun werk zittend is, hebben zij vaak een afkeer van andere vormen van arbeid. Zij klagen over grote vermoeidheid wanneer zij bewegen. Dit zou voor hen een overtuigend bewijs moeten zijn dat zij hun spieren moeten trainen' (Letters and Manuscripts, deel 4, Brief 6, 1885).

Haar raad is vandaag nog steeds bijzonder actueel. In een wereld waarin lichamelijke activiteit vaak optioneel is, moeten wij bewust zorgen voor het lichaam dat God ons heeft gegeven – niet alleen voor onze gezondheid, maar ook voor helderheid van geest en evenwicht in het leven.

Begin vandaag!

Veel mensen wachten op een 'groot moment' om indruk te maken. Maar David wachtte niet – hij bereidde zich voor door kleine dagelijkse taken trouw te verrichten. Dat maakte hem klaar voor grotere verantwoordelijkheden en overwinningen.

Als gelovigen delen wij een gezamenlijke missie: het goede nieuws van Jezus' spoedige wederkomst aan de wereld bekendmaken. Christenen kunnen bijdragen door anderen te helpen, te prediken en van hun middelen te geven. Toch wachten velen op een bijzondere roeping of een grote kans. Glijden wij ondertussen niet weg in een houding van 'wachten en ontspannen?'

Ellen White waarschuwt voor het gevaar van deze passieve houding:

'Velen wachten tot hun een groot werk wordt toevertrouwd. Dagelijks verliezen zij kansen om hun trouw aan God te tonen; dagelijks verzuimen zij met heel hun hart de kleine plichten van

het leven te vervullen, die hun onbelangrijk toeschijnen’
(Messages to Young People, blz. 148).

Wacht niet op het perfecte moment – begin vandaag.

Scherp jezelf geestelijk, mentaal en lichamelijk. Grijp deze
belofte vast:

‘Door trouw te zijn in het minste, verkrijgen zij kracht om trouw
te zijn in grotere zaken’ (From Eternity Past, blz. 148).

Denk aan de woorden van de apostel Paulus:

‘Oefening van het lichaam heeft wel enig nut’ (1 Timoteüs 4:8).

Als je naar iets groots verlangt in het leven en in de dienst voor
God, begin dan nu door trouw te zijn in de kleine dingen. En
voor sommigen van ons betekent dat misschien dat we dat lang
ongebruikte paar sportschoenen achter uit de kast halen!

Verdieping

- 1 Hoe bereiden kleine dagelijkse keuzes ons voor op
grote momenten in het leven?
- 2 Kun je één gezonde gewoonte bedenken die je deze
week kunt beginnen of verbeteren?
- 3 David groeide niet alleen lichamelijk sterk – hij
groeide ook in geloof. Op welke manieren kunnen
wij vandaag in geloof groeien?

Gods belofte

Jesaja 43:19

‘Zie, Ik ga iets nieuws verrichten, nu ontkiemt het – heb je het
nog niet gemerkt? Ik baan een weg door de woestijn, maak
rivieren in de wildernis.’

Toewijding

Door Gods genade kies ik ervoor om de volgende nieuwe
gezonde gewoonte te ontwikkelen om de Heere en anderen beter
te dienen: .....

DAG 8

Gebruik wat in je handen is

Negentig jaar geleden hadden twee vrienden – beiden genaamd Steve – een visie om een product te creëren dat de wereld zou veranderen. Om hun droom tot leven te brengen, begonnen ze met de middelen die ze hadden. De ene Steve verkocht zijn oude Volkswagenbusje ; de andere verkocht zijn rekenmachine. Omdat ze zich geen gehuurde werkplaats konden veroorloven, richtten ze hun werkplaats op in een bescheiden familiegarage.

Al snel werd de Apple I geboren, en begon de visie van Steve Jobs en Steve Wozniak – om een persoonlijke computer in elk huis te hebben – vorm te krijgen. Vandaag vieren we het briljante van deze twee mannen en erkennen we hun innovatieve vaardigheden, vastberadenheid en zakelijk inzicht. Maar misschien is een van de grootste lessen die ze ons leerden deze: gebruik wat er in je handen is. Deze eenvoudige waarheid is een fundamenteel principe voor een doorbraak in het leven.

Eeuwen eerder werd David een reuzendoder, een held in Israël, en veranderde hij het verloop van de geschiedenis van het volk en zijn persoonlijke verhaal omdat hij gebruikte wat hij in zijn handen had. Vandaag waarderen we hoe het omarmen van wat in onze handen is ons kan leiden naar de volgende stap in ons leven en onze missie – en ons kan brengen naar ons eigen doorbraakmoment.

Anders, maar niet buitengesloten

Laten we terugkeren naar het slagveld van Ela. David uitte zijn intentie om de uitdaging van de reus aan te gaan. Toen koning Saul dit hoorde, probeerde hij David ervan te weerhouden tegen Goliath te vechten, maar hij kon hem niet van gedachten doen veranderen. Uiteindelijk gaf Saul zijn dienaar de opdracht om David in het koninklijke harnas van de koning te kleden en gaf

hem zijn zwaard. Immers, David moest er tenminste uitzien als een kleine soldaat die ten strijde trok.

Maar het harnas was te groot, en het zwaard was veel te zwaar!

David zette een paar stappen, maar kwam snel terug. Toen koning Saul hem terug zag komen, nam hij aan dat David eindelijk had ingezien dat dit gevecht niet voor hem was, dat hij niet het juiste profiel had. David zei tegen de koning: 'Ik kan hier niet mee lopen,' . . . 'ik ben dat niet gewend.' En hij deed de uitrusting weer af (1 Samuel 17:39).

Wat zou er nu gebeuren? David was een herder, geen soldaat zoals zijn broers of koning Saul. Hij was anders dan iedereen op het slagveld – hij had niet hun vaardigheden en ervaring. Zou hij opgeven? Helemaal niet!

In plaats daarvan omarmde David wie hij was en koos hij ervoor op zijn eigen manier te handelen. Hij zou anders vechten, met wat hij gewend was.

We lezen in 1 Samuel 17:40: 'Hij pakte zijn stok, zocht vijf gladde stenen uit de rivierbedding en stopte die in zijn herderstas. Toen liep hij op de Filistijn af, zijn slinger in de hand.' David gebruikte zijn vaardigheden en middelen: zijn staf (zijn herdersstaf), zijn slinger en de gladde stenen die hij uit de beek had verzameld. En met die eenvoudige gereedschappen werd hij bekend als reuzendoder, een nationale held.

David leert ons dat ieder mens uniek is. En anders zijn betekent niet dat we niet iets groots kunnen doen. Soms voelen we druk ons te kleden, te praten, te lopen, te studeren of te groeien zoals anderen. Wanneer je probeert degenen na te bootsen die anders zijn dan jij, voel je je verward en gefrustreerd. Het is wijzer om je eigen vaardigheden, talenten en middelen te kennen en dingen op je eigen manier te doen. Dan zul je veel meer bereiken!

Dus... wat zit er in jouw handen?

Een staf, een slinger en wat stenen in Davids hand veranderden de geschiedenis en zijn leven. Wat heb jij in je handen? Welke vaardigheden, talenten en gaven heb jij ontvangen om Gods missie te vervullen en je levensdoelen te bereiken?

Er zijn vier manieren om je gaven en talenten te ontdekken:

- 1 Bid tot God. Elke goede gave komt van God. Hij is daarom de beste om te onthullen en te bevestigen wat we ontvangen hebben.
- 2 Praat met iemand die je vertrouwt. Je echtgenoot, ouders, collega's en vrienden die je goed kennen, weten wat je sterke punten zijn. Luister naar wat zij zeggen over je gaven en talenten.
- 3 Probeer verschillende dingen. Proefondervindelijk leren helpt ons ontdekken waar we goed in zijn en wat we leuk vinden. Ontdek! Oefen! Soms zullen we falen of iets niet leuk vinden. Dat is prima; het hoort bij het groeiproces. We verwerven ervaring. Een zwakke prestatie kan door veel oefenen verbeterd worden. David oefende waarschijnlijk jarenlang met zijn slinger.
- 4 Doe een geestelijke gaven-test. Sommige enquêtes helpen ons ontdekken waar we goed in zijn. Wees eerlijk; er zijn geen verkeerde antwoorden. Je kunt een online geestelijke gaven-inventaris doen en je drie belangrijkste gaven ontdekken op:
<https://spiritual-gift.org/>.

Hoe gebruik je wat in je hand is?

Een slinger en wat stenen helpen niet als je niet weet hoe je ze moet gebruiken. David wel. Hetzelfde geldt voor de gaven die

God ons heeft gegeven. We moeten ze gebruiken zoals God ze heeft ontworpen.

De apostel Petrus moedigde gelovigen aan hun gaven te gebruiken 'om de anderen te helpen' en God de eer te geven (1 Petrus 4:10-11), terwijl apostel Paulus schreef over het gebruiken van onze gaven 'ten bate van de gemeente' (1 Korintiërs 12:7).

Een bijzondere gave die we hebben ontvangen is geld. Ellen White, Gods boodschapper voor onze tijd, schreef: '[God] heeft in de handen van zijn dienaren de middelen gelegd om zijn werk in binnen- en buitenlandse zending voort te zetten' (Review and Herald, 23 december 1890).

Hoe kunnen we onze financiële middelen gebruiken om de grootste impact op Gods missie te maken en te genieten van het overvloedige leven dat Hij voor ons wil?

Apostel Paulus gaf een praktisch model voor de christenen in zijn tijd:

'Wat de collecte voor de heiligen betreft, moet u de richtlijn volgen die ik aan de gemeenten in Galatië gegeven heb: laat ieder van u elke eerste dag van de week naar vermogen iets opzijleggen. Dan hoeft er bij mijn komst geen geld meer te worden ingezameld' (1 Korintiërs 16:1-2).

Uit deze passage zijn vijf tijdloze principes te halen om ervoor te zorgen dat onze middelen het grootste effect hebben:

- 1 Plan vooruit ('Leg een bedrag apart'). Wacht niet tot het laatste moment of totdat je in de kerk je zakken doorzoekt. Plan tijdens de week of zodra je inkomen ontvangt. Bepaal biddend van tevoren welk deel van je inkomen je als collecte zal geven. Nog beter: ontwikkel de gewoonte je collecten te plannen vóórdat je iets verdient.
- 2 Geef regelmatig ('De eerste dag van elke week'). Maak geven een consistent onderdeel van je

financiële routine. Een manier om deze gewoonte te verwerven is door geven op te nemen in je gezins- of persoonlijke begroting. Onze vrijgevigheid mag niet afhangen van emoties of omstandigheden.

- 3 Iedereen kan geven ('Iedereen van jullie'). Of je inkomen nu groot of klein is, iedereen wordt uitgenodigd Gods werk te steunen. Wacht niet tot je financiële situatie verbetert; begin waar je bent.
- 4 Geef in verhouding ('In verhouding tot je inkomen'). God vraagt geen gelijke bedragen van iedereen, maar gelijke trouw. Het is 10% voor de tiende, en ieder bepaalt het beste percentage voor hun collectegelden zoals God hen inspireert – ter illustratie van dankbaarheid en offerbereidheid.
- 5 Denk globaal ('Voor Gods volk'). Beperk je geven niet tot lokale noden of je eigen kerk. Zoek Gods missie wereldwijd te ondersteunen. We moeten oppassen niet in de val van 'egoïstische' vrijgevigheid te trappen – alleen geven als we er iets uit halen.

Toen God Mozes riep om zijn volk te helpen bevrijden, was Mozes bang. Maar God stelde hem één simpele vraag: “Wat heb je daar in je hand?” “Een staf”, antwoordde Mozes’ (Exodus 4:2). God gebruikte die gewone herdersstaf om vele wonderen te verrichten, waaronder het splijten van de Rode Zee. Als God een stok kan gebruiken, kan Hij zeker gebruiken wat Hij in jouw handen heeft gelegd.

Jezus vertelde een verhaal over een meester die zijn rijkdom verdeelde onder zijn dienaren voordat hij op reis ging. Na enige tijd kwam hij terug en wilde weten wat ze met het geld hadden gedaan. Na hun verslagen te hebben ontvangen, beloonde hij degenen die verstandig gebruik hadden gemaakt van wat ze ontvingen.

Jezus komt spoedig, en tegen degenen die hun gaven, talenten en geld verstandig hebben gebruikt, zal Hij zeggen:
‘Voortreffelijk, je bent een goede en betrouwbare dienaar. Omdat je betrouwbaar was in het beheer van een klein bedrag, zal ik je over veel meer aanstellen. Wees welkom bij het feestmaal van je heer’ (Matteüs 25:23). Gebruik verstandig wat in je handen is.

Verdieping

- 1 Welke gaven of talenten denk je dat God al in je handen heeft gelegd?
- 2 Heb je ooit iets geprobeerd dat niet goed voelde voor jou?
- 3 Waarom denk je dat het belangrijk is om te plannen hoe we ons geld aan Gods missie geven, zelfs als we niet veel verdienen?

Gods belofte

Marcus 11:24

‘Daarom zeg Ik jullie: alles waarom jullie bidden en vragen, geloof dat je het al ontvangen hebt, en je zult het krijgen.’

Toewijding

Door Gods genade kies ik ervoor een regelmatig percentage (___%) van mijn inkomen te wijden als vrijwillige gave aan de Heer.

IK BELOOF:

- Om de eerste momenten van elke dag af te zonderen om met de Heer te communiceren door gebed, bijbelstudie, de Geest der profetie, de sabbatschoollessen, en in gezinsaanbidding.
- Om mijn relaties te verbeteren: te groeien in trouw, vergeving en principiële liefde.
- Om één nieuwe gezonde gewoonte te ontwikkelen, om de Heer beter te dienen met mijn geest.
- Om wekelijks tijd te besteden aan Gods werk, door het goede nieuws te verspreiden via bijbelstudies, kleine groepen, enz.
- Om de sabbat te onderhouden, door me op vrijdag voor te bereiden, de grenzen, juiste gedachten en activiteiten te respecteren.
- Om trouw de tiende van mijn inkomen terug te geven aan de Heer.
- Om een percentage (____%) van mijn inkomen als regelmatige gave aan de Heer te wijden.